

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa **5. sjednice** Zajedničke Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane **dana 4. travnja 2014. godine** u Ministarstvu uprave.

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Pitanje uz članak 33.

„Državni sam službenik i upisala sam izvanredni integrirani studij Pravnog fakulteta u Rijeci za vlastite potrebe, dakle nisam upućena od strane službe već za vlastite potrebe. U kolektivnom ugovoru stoji da imam pravo na plaćeni dopust jedan dan po ispitu i 2 dana za završni. Obzirom da ja po svakom predmetu imam dva kolokvija (2 dva ispita) na kojima sam obvezna pristupiti kako bih uopće stekla uvjet za pristupiti završnom ispitu molila bi ako možete preciznije odgovoriti koja su moja prava obzirom na moju situaciju. Školovanje po bologni sadrži dva kolokvija odnosno dva ispita po predmetu, plus završni (ako položimo 2 kolokvija) a ne samo jedan kao u prijašnjem sistemu. Uz to godišnji odmor po kolektivnom ugovoru smo dužni koristiti u dva dijela tako da nemam mogućnosti niti koristiti godišnji po jedan dan kada mi je ispit. Molim odgovor koja su moja prava.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 4/33

Sukladno članku 33. stavku 2. alineji 1. Kolektivnog ugovora službenik i namještenik ima pravo na jedan dan plaćenog dopusta za svaki ispit po predmetu. Polaganje kolokvija koji je uvjet za pristupanje završnom ispitu ne smatra se polaganjem ispita u smislu članka 33. stavka 2. alineje 1. Kolektivnog ugovora pa stoga službenik i namještenik nema pravo na plaćeni dopust za polaganje kolokvija.

Pitanje uz članak 63.

„Da li dar za djecu povodom Sv. Nikole ima roditelj čije se dijete rodilo 8. prosinca 2013., dakle nakon Sv. Nikole? „

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 2/63

Prema odredbi članka 63. stavka 1. Kolektivnog ugovora, svakom službeniku i namješteniku roditelju djeteta mlađeg od 15 godina i koje je navršilo 15 godina u tekućoj godini u kojoj se isplaćuje dar, pripada pravo na dar u prigodi dana Sv. Nikole.

S obzirom da se dar za djecu isplaćuje povodom dana Sv. Nikole koji se obilježava svake godine dana 6. prosinca, pravo na dar pripada službeniku i namješteniku čije je dijete rođeno zaključno s danom 6. prosinca tekuće godine.

Pitanje uz članak 54.

„Službenik je u 2013. godini bio na bolovanju u razdoblju od 21.01.2013.-26.04.2013. i za to razdoblje je primio pomoć za bolovanje duže od 90 dana. Zatim mu je novo bolovanje započelo 21.10.2013., a 19.01.2014. je bio 91-i dan neprekidnog

bolovanja. Ima li službenik pravo na isplatu pomoći za bolovanje duže od 90 dana u 2014. godini s obzirom da je bolovanje započelo u 2013. godini, a u kojoj je već primio pomoć u visini jedne proračunske osnovice?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 6/54

Prema članku 54. stavku 1. podstavku 1. Kolektivnog ugovora, službenik i namještenik ima pravo na pomoć u slučaju bolovanja dužeg od 90 dana – jednom godišnje u visini jedne proračunske osnovice.

Službenik i namještenik ima pravo na navedenu pomoć za kalendarsku godinu u kojoj je ostvario potrebni uvjet – da je na bolovanju bio duže od 90 dana u kontinuitetu, neovisno o tome kada je bolovanje započeto.

Stoga ako je bolovanje započeto u prethodnoj godini i u toj godini službenik ili namještenik nije ostvario pravo na pomoć, jer nije navršio kontinuitet od najmanje 91 dan bolovanja, pravo na pomoć ostvarit će u tekućoj godini, kada ostvari potrebni kontinuitet u bolovanju (zbraja se vrijeme bolovanja iz prethodne i tekuće godine).

Međutim, ako je navedenom službeniku i namješteniku bila isplaćena pomoć za bolovanje duže od 90 dana za prethodnu godinu, pravo na pomoć za bolovanje duže od 90 dana u tekućoj godini ostvarit će tek kada ispuni uvjet da je u tekućoj godini bio na bolovanju dužem od 90 dana.

Pitanje uz članak 54.

„Molim tumačenje u vezi pomoći za lijekove i liječenje. Naime, u Uredu državne uprave u ___ djelatnik je jednom godišnje dobivao isplatu pomoći za lijekove i liječenje supruge npr. u 2012. za 2011. (jer je na kraju godine donosio račune od liječenja). Kako je otišao u mirovinu s 31.12.2013. i traži isplatu pomoći za 2013. godinu, pitanje je da li je Ured može isplatiti?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 7/54

Prema članku 54. stavku 4. Kolektivnog ugovora, službenik i namještenik ima pravo na pokriće troškova liječenja, odnosno pokriće troškova prilikom nabave medicinskih pomagala, odnosno lijekova, koja pomagala i lijekovi su prema preporuci nadležnog liječnika specijaliste po pravilima medicinske struke za službenika i namještenika, dijete ili supružnika, ako troškovi nisu odobreni od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, s tim da se službeniku i namješteniku nadoknađuje trošak u visini plaćenog iznosa, a najviše do iznosa jedne proračunske osnovice jednom godišnje.

U konkretnom slučaju državnom službeniku/namješteniku kojem je prestala služba/radni odnos, isplatit će se pokriće troškova iz članka 54. stavka 4. Kolektivnog ugovora obzirom da su ti troškovi nastali za vrijeme trajanja službe/radnog odnosa i zahtjev za isplatu s potrebnom dokumentacijom podnesen za vrijeme trajanja službe/radnog odnosa.

Preispitivanje tumačenja br. 2/54 od 13. lipnja 2013.

U tumačenju br. 2/54 od 13. lipnja 2013. dio tumačenja: „Zbog kompleksnosti pitanja u svakom pojedinačnom slučaju može se podnijeti zahtjev ovoj Komisiji. Uz zahtjev je potrebno priložiti odgovarajuće dokaze.“ **mijenja se i glasi:**

„U svakom pojedinačnom slučaju državno tijelo odnosno poslodavac može dostaviti dokumentaciju i postaviti upit Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje da li su troškovi određenog lijeka, odnosno ortopedskog ili drugog pomagala konkretnom osiguraniku odobreni, odnosno mogli biti odobreni (da ih je tražio) ili nisu odobreni.“

Upite i dokumentaciju koji su do dana 4. travnja 2014. godine podneseni Komisiji sukladno tumačenju br. 2/54 od 13. lipnja 2013. godine, Komisija će proslijediti Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje radi davanja odgovora izravno podnositelju.

Pitanje uz članak 74.

„Službenik je stavljen na raspolaganje Vladi Republike Hrvatske do ispunjenja uvjeta za mirovinu sukladno članku 74. Kolektivnog ugovora. Navedeni službenik rođen je 9. ožujka 1949. godine i ima 41 godinu radnoga staža.

Da li navedenom službeniku prestaje državna služba danom kojim navršava 65 godina života, sukladno članku 33. Zakona o mirovinskom osiguranju, ili posljednjim danom 2014. godine, sukladno članku 137. stavku 1. točki 3. Zakona o državnim službenicima.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/74

Službeniku koji je stavljen na raspolaganje Vladi Republike Hrvatske do ispunjenja uvjeta za mirovinu sukladno članku 74. Kolektivnog ugovora, služba prestaje istekom roka raspolaganja tj. danom ispunjenja uvjeta za mirovinu sukladno propisima o mirovinskom osiguranju.

Pitanje uz članak 59.

„Iz tumačenja br. 1/59 proizlazi da službenici koji dolaze na posao u Zagreb iz okolnih mjesta koja se smatraju područjem Grada Zagreba, imaju pravo na naknadu mjesnog, ali ne i međumjesnog prijevoza. Stoga se pojavljuje problem naknade troškova prijevoza na posao, odnosno da li se službenicima, s obzirom da ZET ne osigurava javni prijevoz na cijeloj relaciji od adrese stanovanja do Zagreba (mjesto rada), može isplatiti naknada troškova u visini „kombiniranog“ prijevoza (ZET-ova karta za područje koje pokriva ZET + karta javnog prijevoza na relaciji od mjesta u kojem prestaje ZET-ov prijevoz do adrese stanovanja) ili se smatra da tim službenicima nije osiguran mjesni javni prijevoz u smislu članka 59. Kolektivnog ugovora?“

Da li kod mjesnog prijevoza okolnost da je nekim službenicima najbliža stanica mjesnog prijevoza udaljena čak i više od 10 km od adrese stanovanja, može biti od utjecaja na pravo na naknadu troškova prijevoza? U tom smislu, službenici koji koriste međumjesni prijevoz u povoljnijem su položaju, jer prema tumačenju br. 8/59 od 11. listopada 2012. godine, pored naknade međumjesnog prijevoza imaju pravo i na naknadu mjesnog prijevoza u mjestu stanovanja odnosno mjestu rada, ako je

udaljenost od adrese stanovanja odnosno adrese rada do stajališta međumjesnog prijevoza veća od 2 km.

Slijedom iznesenoga, molimo za izričito tumačenje je li od utjecaja na naknadu troškova prijevoza okolnost da je službenicima koji žive u mjestima različitim od Zagreba, ali koja se svrstavaju u Grad Zagreb, najbliža stanica mjesnog prijevoza udaljena više od 2 km od adrese stanovanja. Smatra li se da tim službenicima nije organiziran mjesni prijevoz, odnosno da li im treba naknaditi troškove mjesnog prijevoza sukladno članku 59. stavku 3. Kolektivnog ugovora, te koje se mjesto u tom slučaju smatra „najbližim mjestom u kojem je taj prijevoz organiziran“: Zagreb ili neko drugo mjesto različito od Zagreba? Ili im ta okolnost nema utjecaja na naknadu troškova prijevoza te im treba odrediti naknadu sukladno članku 59. stavcima 1. i 2. Kolektivnog ugovora, kao i službenicima koji imaju manje od 2 km do najbliže stanice mjesnog prijevoza?“

U vezi ovog pitanja Komisija upućuje se na tumačenje br. 1/59 od 11. listopada 2012. i radi pojašnjenja daje dodatno tumačenje:

Tumačenje br. 92/59

Pod mjestom stanovanja podrazumijeva se naselje u kojem službenik stanuje, za koje je u Zakonu o područjima županija, gradova i općina u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 86/06., 125/06. – ispr., 16/07. – ispr., 95/08. – Odluka USRH, 46/10. – ispr., 145/10., 37/13. i 44/13.) izrijekom navedeno da ulazi u sastav neke jedinice lokalne samouprave (općine ili grada).

Prema tome, pod mjestom stanovanja ne podrazumijeva se:

- cijelo područje jedinice lokalne samouprave (nego je to naselje koje prema Zakonu ulazi u sastav jedinice lokalne samouprave),
- naselje koje u Zakonu nije izrijekom navedeno (npr. neko manje mjesto odnosno zaselak koje nije poimence spomenuto u Zakonu).

U konkretnom slučaju, za naselja za koja se pita (Adamovec, Kašinska Sopnica, Šimunčevac, Ivanja Reka), u Zakonu je izrijekom navedeno da ulaze u sastav Grada Zagreba kao jedinice lokalne samouprave. Stoga službenik koji dolazi na posao u Zagreb iz tih naselja, ima pravo na naknadu troškova međumjesnog i mjesnog prijevoza sukladno odredbama članka 59. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 54.

„Molim preispitivanje dosadašnjeg tumačenja Kolektivnog ugovora vezanog uz pomoć za bolovanje duže od 90 dana, prema kojem rodiljni dopust (do navršenih 6 mjeseca života djeteta) nije bolovanje. Molim da obratite pažnju na Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju, koji regulira pojam bolovanja, te u bolovanje, između ostalog, ubraja i privremenu spriječenost za rad zbog korištenja rodiljnog dopusta i prava na rad s polovicom punoga radnog vremena sukladno propisima o rodiljnim i roditeljskim potporama.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 8/54

Pod bolovanjem u smislu članka 54. stavka 1. podstavka 1. Kolektivnog ugovora podrazumijeva se privremena nesposobnosti za rad zbog bolesti ili ozljede službenika ili namještenika ili njegova malodobnog djeteta te zbog komplikacija u trudnoći.

Rodiljni dopust ne smatra se bolovanjem u smislu članka 54. stavka 1. podstavka 1. Kolektivnog ugovora, pa službenik ili namještenik ne može s osnova korištenja roditeljnog dopusta ostvariti pravo na pomoć u slučaju bolovanja dužeg od 90 dana.

Pitanje uz članak 59. stavak 3.

„1. Djelatnica stanuje u gradu Puli gdje je javni prijevoz organiziran u organizaciji javnog prijevoznika „Pulapromet“ d.o.o. Pula na način da linija mjesnog javnog prijevoza (I prijevozna zona) obuhvaća i međumjesni javni prijevoz (II prijevozna zona).

Mjesto rada djelatnice (Valtura), različito je od mjesta stanovanja i obuhvaćeno je drugom prijevoznom zonom javnog prijevoznika „Pulapromet“ d.o.o., a linija koja postoji na toj relaciji joj ne omogućava redovit dolazak na posao i povratak s posla. Podnijela je zahtjev za naknadu troškova neorganiziranog mjesnog javnog prijevoza u mjestu rada te želi da joj se sukladno st. 3. članka 59. Kolektivnog ugovora naknada utvrdi u visini cijene karte javnog prijevoza najbližeg mjestu u kojem je taj prijevoz organiziran.

2. Djelatnik stanuje u Valbandonu, a radi u Zračnoj luci Pula u mjestu Valtura.

Na navedenoj je relaciji javni prijevoz organiziran u organizaciji javnog prijevoznika „Pulapromet“ d.o.o. Pula na način da je odlazak na posao i povratak s posla pokriven linijom mjesnog javnog prijevoza koji obuhvaća i međumjesni javni prijevoz (Prijevozne zone), a u ovom slučaju radi se o „prijelaznoj zoni“ iz II zone (Valbandon) preko I zone (grad Pula-autobusni kolodvor) u II zonu (Valtura).

Navedena linija djelatniku ne omogućava redoviti dolazak na posao i povratak s posla. U zahtjevu je zatražio naknadu troškova mjesnog javnog prijevoza koji obuhvaća i međumjesni („prijevozne zone“) na način da mu se isplati mjesečna naknada u visini cijene karte prijevoznika „Pulapromet“.

Kako obračunati naknadu troškova prijevoza u slučaju kada postoji organizirani mjesni prijevoz koji obuhvaća i međumjesni prijevoz (Prijevozne zone) i moguće je kupiti mjesečnu kartu, ako radnik ne koristi tu vrstu prijevoza, jer mu ne omogućava redovit dolazak na posao i povratak s posla?

a) Kao da se radi o organiziranom mjesnom prijevozu (Tumačenje br. 51/59 od 18. prosinca 2012); Ako je mjesni javni prijevoz u gradu (mjestu rada) organiziran i moguće je kupiti mjesečnu kartu, ali on ne omogućuje službenicima i namještenicima redovit dolazak na posao i odlazak s posla (neorganizirani prijevoz prema stavku 18. članka 59.), troškove prijevoza treba nadoknaditi u visini cijene mjesečne karte tog mjesta u punom iznosu, sukladno stavku 3. članka 59. Kolektivnog ugovora.

b) Kao da se radi o organiziranom međumjesnom prijevozu koji ne omogućava redoviti dolazak i odlazak s posla, pa se smatra neorganiziranim (Tumačenje br. 44/59 od 30. studenoga 2012.); Ako postoji organizirani međumjesni prijevoz, ali isti sukladno čl. 59. stavku 18. Kolektivnog ugovora službeniku i namješteniku ne omogućava redoviti dolazak na posao, smatra se da nije organiziran javni prijevoz koji

osigurava službeniku redovit dolazak na posao i povratak s posla te se u tom slučaju neće primijeniti kriterij najpovoljnijeg troška za poslodavca.

U tom slučaju službeniku i namješteniku isplatit će se naknada u visini 0,75 kn po prijeđenom kilometru.“

S obzirom da je u konkretnom slučaju riječ o međumjesnom prijevozu (Pula – Valtura i Valbandon – Valtura), koji nije organiziran na način da službenicima/namještenicima osigurava redoviti dolazak i odlazak s posla, Komisija upućuje na tumačenje **br. 44/59 od 30. studenoga 2012.**

Pitanje uz članak 31.

„Da li se davanje plazme smatra dobrovoljnim davanjem krvi?“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 4/31

Prema mišljenju Ministarstva zdravlja, KLASA: 110-04/13-02/137, URBROJ: 534-08-2/7-14-2 od 10. siječnja 2014. godine, dobrovoljno darivanje krvi podrazumijeva darivanje pune krvi koja je, prema definiciji u članku 2. Pravilnika o posebnih tehničkim zahtjevima za krv i krvne pripravke („Narodne novine“, broj 80/07), definirana kao: „jedna doza krvi prikupljena od davatelja krvi u anikoagulantnu otopinu za preradu u krvne pripravke za transfuzijsko liječenje ili daljnju preradu.“ Plazma je prema članku 2. Zakona o krvi i krvnim pripravcima („Narodne novine“, broj 79/06 i 124/11), definirana kao krvni sastojak, odnosno dio krvi prikupljen od darivatelja.

Stoga, dobrovoljno davanje plazme ne smatra se dobrovoljnim davanjem krvi iz članka 31. stavka 1. alineje 7. Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 31.

„Da li službenik pravo na plaćeni dopust za dobrovoljno davanje krvi mora iskoristiti isključivo u kalendarskoj godini u kojoj je dao krv odnosno koji je krajnji rok da se to pravo iskoristi.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br.5/31

U slučaju dobrovoljnog davanja krvi službenik ili namještenik ima pravo na plaćeni dopust u trajanju od dva radna dana, s tim da se dani plaćenog dopusta koriste u pravilu neposredno nakon davanja krvi, a u slučaju nemogućnosti korištenja neposredno nakon davanja krvi dani plaćenog dopusta koristit će se u dogovoru s čelnikom državnog tijela.

Pitanje uz članak 46. st.1.

„Može li državni službenik mijenjati policijskog službenika izdavanjem naloga za obavljanje poslova više složenosti.“

Komisija nije ovlaštena tumačiti odredbe propisa o uvjetima za obavljanje policijskih poslova.

Pitanje uz članak 46. st.3.

„Smije li državni službenik obavljati poslove više složenosti bez izdanog naloga. Navodi primjer iz prakse kada se djelatniku naloži obavljanje poslova radnog mjesta koje je po složenosti više od radnog mjesta na koje je raspoređen i za koje je predviđena veća plaća, ali mu se odbija potpisivanje naloga za obavljanje poslova više složenosti uz obrazloženje da su mu ti poslovi propisani u Pravilniku u unutarnjem redu, jer je u njemu navedeno za npr. pomoćnika šefa smjene da „zamjenjuje šefa smjene.“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na:

- tumačenje br. 1/46 od 20. studenoga 2012. i
- tumačenje br. 2/46 od 18. prosinca 2012.

Komisija nije ovlaštena tumačiti odredbe pravilnika o unutarnjem redu kojima su utvrđeni opisi poslova pojedinih radnih mjesta.

Pitanje uz članak 51.

S kojim danom (da li s danom odlaska u mirovinu) državni službenik i namještenik stječe pravo na otpremninu?

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 1/51

Službenik i namještenik stječe pravo na otpremninu danom prestanka službe odnosno radnog odnosa zbog stjecanja prava na mirovinu.

Pitanje uz članak 44.st.5. al.1.

„Ima li pravo na dodatak na plaću službenica koja je 1994. godine završila poslijediplomsko obrazovanje za specijalističko usavršavanje Marketing u međunarodnoj razmjeni i stekla stručnu spremu VII/2 stupnja i stručni naziv magistar specijalist iz područja ekonomije.“

U vezi navedenog pitanja Komisija upućuje na tumačenje br. 1/44 od 30. studenoga 2012. godine.

Uvećanje plaće odnosi se na znanstveni stupanj magistra znanosti, a ne na stručni naziv magistar specijalist.

Pitanja uz članak 44.

„a) Može li poslodavac zbog izbjegavanja ili ograničenja prekovremenog rada za službenika koji radi u turnusu pored donošenja odluke da u određene dane radi kraće u okviru radnog vremena njegovog turnusa rasporedom odrediti i da ne radi nekoliko smjena?

b) Može li poslodavac zbog izbjegavanja ili ograničenja prekovremenog rada za službenika koji radi u turnusu pored donošenja odluke da u određene dane radi kraće u okviru radnog vremena njegovog turnusa rasporedom odrediti i da ne radi nekoliko smjena i time službeniku odrediti da radi manje od mjesečnog fonda radnih sati

c) Može li poslodavac zbog izbjegavanja ili ograničenja prekovremenog rada za službenika koji radi u smjenama od po osam sati rasporedom odrediti i da ne radi nekoliko smjena.“

U vezi navedenih pitanja Komisija upućuje na tumačenje br.1/8 od 29. svibnja 2013. godine i pojašnjenje od 13. lipnja 2013. i daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 25/44

Zbog ograničenja prekovremenog rada poslodavac može donijeti odluku da službenik koji radi u turnusu u određene dane radi kraće ili ne radi cijeli dan, ali samo jedan do dva radna dana u mjesecu. U tom slučaju ne radi se o promjeni organizacije rada.

Ako zbog navedene odluke poslodavca službenik nije ostvario redovni mjesečni fond radnih sati ima pravo na osnovnu plaću u punom iznosu iz članka 41. stavka 2. Kolektivnog ugovora te dodatke na plaću koje je ostvario.

Pitanje uz članak 44.

„Može li poslodavac službeniku koji radi u turnusu (12-24-12-48) rasporedom odrediti da veći broj smjena radi od 10 do 22 (noćna smjena) umjesto da radi 19-07.“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeći odgovor:

U konkretnom slučaju ne radi se o radu u turnusu iz članka 44. stavka 8. Kolektivnog ugovora nego o radu organiziranom na drugačiji način.

Pitanje uz članak 44.

„Člankom 44. stavkom 4. Kolektivnog ugovora određeno je da će se službeniku i namješteniku isplatiti 10% satnice redovnog rada u tekućem mjesecu za svaki sat pasivnog dežurstva. Za koliko sati pasivnog dežurstva će se isplatiti naknada službeniku kojem je određeno pasivno dežurstvo na blagdan (unutar tjedna) od 00.00 do 24.00 sata“

U vezi navedenog pitanja Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje br. 26/44

Službeniku će se isplatiti 10% satnice redovnog rada u tekućem mjesecu za svaki sat pasivnog dežurstva za vrijeme provedeno na pasivnom dežurstvu koje mu je utvrđeno temeljem službene evidencije o satima provedenim na pasivnom dežurstvu.

Pitanje uz članak 47.

„Da li je u slučaju otkaza službeniku, po sili zakona kojem nedostaje godinu dana do pune mirovine, odnosno ima uvjete za prijevremenu mirovinu, poslodavac morao ponuditi mogućnost izbora između otpremnine i dokupa dijela mirovine.(stavak 2.)“

Ne postoji otkaz službenika po sili zakona i stoga je pitanje nejasno.

Pitanje uz članak 56.

„Da li carinski službenik kojem je stalno mjesto rada u Rijeci što je njegovo mjesto stalnog boravka, koji je upućen na rad izvan stalnog mjesta rada u kojem je zaposlen i mjesta stalnog boravka (npr. U Pulu, Lošinj, Ličko Petrovo Selo, Maljevac, Gospić) a nije mu izdan nalog za službeno putovanje pa samim time nema pravo na dnevnicu, ima pravo na terenski dodatak ako je na putu više od 8 sati.“

Pitanje je neprecizno jer nisu navedeni podaci o radnom mjestu, području i nadležnosti ustrojstvene jedinice u koju je službenik raspoređen i opis poslova u pravilniku o unutarnjem redu.

Komisija upućuje na tumačenja odredbe članka 56. Kolektivnog ugovora.

PREDSJEDNICA KOMISIJE

Sanda Pipunić, v.r.